

Geachte Heer,

De Nederlandse afdeling van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) heeft in haar zitting van 8 februari 2002, een klacht onderzocht wegens het feit dat uw instelling tweetalige sollicitatieformulieren (Betrekkingsaanvraag – Demande d’emploi) gebruikt voor kandidaten voor de vestigingen te Beersel, Halle, Overijse en Mechelen.

U voegt een exemplaar van het tweetalige formulier bij uw klacht.

*

* *

Het decreet van 19 juli 1973 (BS 6.9.1973) van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap, regelt het taalgebruik in het bedrijfsleven en in de arbeidsverhoudingen.

Artikel 3 van dit decreet stelt dat de “sociale betrekkingen” zowel de mondelinge als schriftelijke individuele en collectieve contacten tussen de werkgevers en de werknemers omvatten, die rechtstreeks of onrechtstreeks verband houden met de tewerkstelling.

Het decreet van de Vlaamse Raad van 1 juni 1994 heeft twee paragrafen toegevoegd aan artikel 4 van het decreet van 19 juli 1973, in verband met de sociale betrekkingen. Zij hadden de bedoeling de “precontractuele fase” onder de toepassing van het decreet, meer bepaald onder de noemer “sociale betrekkingen” te brengen. Eén van de toevoegingen luidde: “alle werkaanbiedingen, in welke vorm ook, uitgaande van de werkgever teneinde de werknemer te werven”.

Het Arbitragehof heeft evenwel, bij arrest nr. 72/95 van 9 november 1995 deze toevoeging vernietigd.

Het Arbitragehof stelt:

“Een werkaanbieding gaat uit van een bepaalde persoon en richt zich tot een onbepaald aantal personen. Zij reikt niet verder dan het eenzijdig aankondigen van de mogelijkheid om een arbeidsverhouding tot stand te brengen. Er bestaat vooralsnog geen geïndividualiseerde band tussen de auteur van de werkaanbieding en de personen die erop zouden kunnen antwoorden. Werkaanbiedingen kunnen dan ook niet worden ingepast in het begrip ‘sociale betrekkingen’ tussen de werkgevers en hun personeel.”

Het Hof stelt verder:

“De betrekkingen die het bestreden decreet aldus bedoelt te regelen stellen nog niet een werkgever tegenover een lid van zijn personeel. De betrekking tussen werkgevers en werknemers begint evenwel niet met het sluiten van de arbeidsovereenkomst. Het is immers moeilijk denkbaar dat een werkgever een werknemer zou kunnen aanwerven zonder één of meer voorafgaande gesprekken met de sollicitanten of zelfs zonder dat tussen beide partijen één of meer geschriften worden uitgewisseld: elk van die gesprekken en geschriften brengt

aldus – in tegenstelling tot wat is opgemerkt met betrekking tot de werkaanbiedingen – een betrekking tot stand tussen een potentiële werkgever en een bepaalde persoon, te weten elke persoon van wie de kandidaatstelling in aanmerking is genomen; zowel voor de ene als voor de andere zullen door die selectieprocedure de essentiële elementen van de arbeidsverhouding worden gepreciseerd. Bijgevolg zijn die gesprekken en geschriften begrepen in de notie ‘sociale betrekkingen tussen de werkgevers en hun personeel’ in de zin van artikel 129, § 1, 3, van de Grondwet.”

*

* *

De Nederlandse afdeling van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, rekening houdend met wat voorafgaat, is derhalve van oordeel dat het sollicitatieformulier op zich niet valt onder de toepassing van het begrip ‘sociale betrekkingen’ tussen de werkgevers en hun personeel en dat het decreet van 19 juli 1973 op het taalgebruik in het bedrijfsleven en in de arbeidsverhoudingen er derhalve niet op van toepassing is.

Zij oordeelt dan ook dat uw klacht ontvankelijk is doch ongegrond.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter van de
Nederlandse afdeling,

M. BOES